

[From.]

rækkevidde og endelig for det tredje det fremtidige trafikbehov, vil jeg herudfra fremsætte et par betragtninger.

Med hensyn til det første punkt er det givet, at den handelsrejsende får større fordel af forbedrede overfartsforhold end den, hvis erhverv er mere lokalt betonet; rent direkte må man indrømme, at sådan er det. På længere sigt og indirekte set vil det imidlertid være meget vanskeligt at trække nogen egentlig grænse for, hvem der får fordel. Det er klart, at problemet må betragtes ud fra et helhedssyn, og at både den enkelte og landsdelene hver for sig må være interesseret i den bedst mulige og hurtigst mulige transport af personer og gods. En tidssvarende distribuering af varerne bliver mere og mere afhængig af trafikens hurtige afvikling, og de periodiske ophobninger af godsvogne og biler kan naturligvis ingen i samfundet være tjent med. Jeg vil derfor takke den højtærede trafikminister, fordi problemet er blevet rejst, og jeg kan tilsige mit partis fordomsfri medvirken til lovforslagets behandling.

Det andet forhold, vedrørende lovforslagets økonomiske rækkevidde, er efter min mening noget mere kompliceret; det må nemlig ses ud fra den forudsætning, at vi en skønne dag står overfor en Store-Bæltbro som en kendsgerning, og man kan med nogen ret spørge, om det da kan være rigtigt at investere så store beløb i en midlertidig ordning. Hvis man ser bort fra de fornødne vejanlæg, er der dog tale om ca. 50 mill. kr. til en ny færge og nye færgelejer, og selvom vi er vant til at regne med store tal hertilands, er det dog et ganske betragteligt beløb, navnlig hvis vi skal til at bygge broen alligevel. Det med broen skal jeg senere vende tilbage til. Jeg skal her kun sige, at jeg vurderer det fremsatte lovforslag derhen, at det vil kunne løse overfartsbehovet for en overskuelig fremtid, indtil broproblemet er modent til endelig løsning.

For mig må det primære dog blive, om vi får en bro, eller vi ikke får en bro. Får vi en bro, må vi naturligvis nu nøjes med det mindst mulige indenfor de forsvarlige og sikkerhedsmæssige rammer, og får vi ikke en bro, mener jeg, at de 50 mill. kr. er til at overse. Vel er det vanskeligt at udtale

sig om de enkelte summer for en lægmand, men der er dog tale om en spredning over fire finansår, og jeg har endvidere ladet mig fortælle, at det skulle være en særdeles indbringende forretning at færge biler over Store-Bælt. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede trafikminister, hvordan økonomien stiller sig for bilerne som enkeltled i overfarten. Jeg har ganske vist på fornemmelsen, at den højtærede minister vil svare, at det meget vanskeligt lader sig udskille af det samlede billede. Jeg forlanger da heller ikke svar på stående fod, men vi kan måske få at vide, om det er en god forretning, eller om det er en mindre god forretning.

Vejarbejderne betragter jeg faktisk som forarbejder til en kommende bro, og jeg ser omkostningerne i forhold hertil. Mange vil måske mene, at det er lovlig flot at anlægge tilkørselsvejene som moderne motorveje med fire kørebaner, og det ærede medlem hr. Horn, kunne jeg forstå, nærede nogle af de samme betæneligheder. Det gør jeg i grunden ikke. Jeg finder, at det er både rigtigt og forudseende. Det kan ikke undgås, at disse tilkørselsveje vil komme ud for en meget intensiv trafik, og at de vil komme til at virke som en flaskehals for de store områder, det drejer sig om; og med den store stigning i trafikken, som ingen kan være i tvivl om vil ske, synes jeg i hvert fald det ville være langt mere forkert ikke at foretage disse anlæg. En forudsætning er naturligvis — og det vil jeg gerne understrege — at vi har sikkerhed for, at disse vejanlæg kommer til at passe med udgangspunkterne for en kommende bro, og her er det egentlig, jeg har mine betæneligheder og spørger mig selv, om det overhovedet kan lade sig gøre. Jeg vil tro, at det vil være ret vanskeligt i al almindelighed, og jeg forstår da slet ikke, hvordan vejene kan bringes i niveau med en bro, uden at man må gå et langt stykke ind i landet, og jeg forudser, at i hvert fald ret store strækninger nærmest inde ved de påtænkte færgelejer vil blive spild i dette foretagende. Jeg erkender, at vi må regne med spild — hvor der handles, må der også spildes — men jeg forudser visse vanskeligheder på dette område.

Personlig tror jeg, at broen en dag er en kendsgerning, og jeg ønsker det også. På længere sigt vil stigningen i trafikken